

Efter de hidtil gældende regler, jfr. § 34 i loven af 31. oktober 1946, krævedes der et årligt gebyr af de virksomheder, der fremstiller, indfører eller driver mellemandel med afgiftspligtige varer. Denne regel er erstattet med en regel om, at *den enkelte virksomhed skal svare et mindsteafgiftsbeløb på 100 kr. om året* (beløbet var oprindeligt foreslået sat til 200 kr., men dette ændredes i folketinget).

Iøvrigt er loven i hovedsagen overensstemmende med, hvad der hidtil har været gældende på dette område, bortset fra at dens bestemmelser — disse var tidligere optaget i afsnit IV i lov nr. 538 af 31. oktober 1946, der havde gyldighed til udgangen af marts 1948, men senere er forlænget for et år ad gangen — nu *ikke mere er tidsbegrænsede*. Ifølge en i folketinget indføjet bestemmelse skal loven dog *forelægges rigsdagen til revision inden udgangen af marts 1952*.

I folketinget foretoges også en ændring i § 11, der efter det oprindelige forslag skulle affattes således: „I tilfælde, hvor en handlende eller en frisørvirksomhed, der har modtaget afgiftsberigtigede varer, går konkurs eller af anden årsag standser betalingerne, tillægges der den pågældende leverandør den samme privilegerede stilling for afgiftens beløb, som i henhold til lovgivningen tilkommer statskassen, for de varer, der er leveret indenfor et tidsrum af 6 måneder før konkursen eller betalingsstandsningen.“ Ændringen gik ud på at forlænge den i paragraffens slutning fastsatte frist fra 6 måneder til 12 måneder.

Da loven går ud på, at afgiftsberigtigelsen fremtidig alene skal foretages af importører og fabrikanter, har man fundet det nødvendigt at træffe bestemmelse om *beskatningen af de varelagre, der ved lovens ikrafttræden forefindes hos mellemandlervirksomhederne*. Det bestemmes i § 19, at disse beholdninger skal opgøres straks ved lovens ikrafttræden, og at der gives henstand med betaling af afgiften for disse varer i et halvt år, så at de pågældende herved får mulighed for at afsætte den væsentligste del af varerne, inden afgiften skal indbetales. Samme fremgangsmåde skal anvendes for fabrikanter og importørers varebeholdning